

दानियेलको पुस्तक - पच्चीस नम्बर

बाबेलको पतनको उद्घाटन: नबूकदनेसरदेखि बेलशस्सरसम्मको एक भविष्यसूचक खण्ड

Jeff Pippenger

2023-12-20

पाँचौँ अध्यायमा बेलशज्जरको पतन चौथो अध्यायमा नबूकदनेसरको पतनद्वारा पूर्वरूपमा संकेत गरिएको थियो।

“बाबेलका अन्तिम शासकलाई, त्यसको पहिलो शासकसँग प्रतिरूपमा जस्तै, दैवी पहरदारको यो दण्डादेश आइपुगेको थियो: ‘हे राजा,... तँलाई यो भनिएको छ; राज्य तँबाट हटाइएको छ।’ दानियल ४:३१।” Prophets and Kings, 533.

नबूकदनेसरले आरम्भलाई र बेलशज्जरले त्यस राज्यको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले सत्तरी वर्षसम्म शासन गर्‍यो; यसरी तिनीहरूले प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रको पृथ्वीको जनावर (संयुक्त राज्य अमेरिका) को शासनलाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाए, जसले त्यही समयमा शासन गर्नुपर्ने थियो जब टायरकी वेश्या (पोपतन्त्र) बिसिइएको थिई।

अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि टायर सत्तरी वर्षसम्म बिसाइनेछ, एउटै राजाका दिनहरूको अवधि अनुसार; सत्तरी वर्षको अन्त्य भएपछि टायरले वेश्यालेझैं गीत गाउनेछ। यशैया 23:15।

यसकारण नबूकदनेसरले संयुक्त राज्य अमेरिकाको आरम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र बेलशज्जरले संयुक्त राज्य अमेरिकाको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। नबूकदनेसरले रिपब्लिकन सिङको आरम्भ र प्रोटेस्टेन्ट सिङको आरम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। बेलशज्जरले रिपब्लिकन र प्रोटेस्टेन्ट सिङको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

नबूकदनेसरमाथि ल्याइएको न्याय “सात समय” थियो। नबूकदनेसरले पच्चीस सय बीस दिनसम्म पशुजस्तै जीवन बिताएको कथा विलियम मिलरले लैव्यवस्था २६ का “सात समय” को आफ्नो अनुप्रयोगमा प्रयोग गरे, यद्यपि उनले पच्चीस सय बीसको विषयमा विचार गरेनन्, जुन बेलशस्सरको न्यायमा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको छ।

अनि लेखिएको लेख यही हो: मने, मने, तेकेल, उपर्सिन। यसको अर्थ यो हो: मने; परमेश्वरले तिम्रो राज्यको गणना गर्नुभएको छ, र त्यसको अन्त गर्नुभएको छ। तेकेल; तिम्रो तराजुमा तोलिएका छौ, र कमी भएका पाइएका छौ। पेरेस; तिम्रो राज्य विभाजित गरिएको छ, र मादीहरू तथा फारसीहरूलाई दिइएको छ। दानियल ५:२५-२८।

दानिएलले भित्तामा लेखिएको रहस्यमय लेखाइलाई दिएको व्याख्याभन्दा पर, “मने” र “तेकेल” भन्ने शब्दहरूले तौलको मापनलाई जनाउँछन्, र ती शब्दहरूले मुद्राको एक निश्चित मूल्यलाई पनि जनाउँछन् (प्रस्थान 30:13, इजकिएल 45:12)। एक “मने” पचास शेकेल, अथवा एक हजार गेराह हो। त्यसकारण “मने, मने” दुई हजार गेराह बराबर हुन्छ। एक “तेकेल” बीस गेराह हो। त्यसैले “मने, मने, तेकेल” दुई हजार बीस गेराह बराबर हुन्छ। “उफर्सिन” को अर्थ “विभाजन गर्नु” हो, र त्यसकारण यसको अर्थ एक “मने” को आधा हुन्छ, र यसले पाँच सय गेराहलाई जनाउँछ। संयुक्त रूपमा तिनीहरूले दुई हजार पाँच सय बीसको योग जनाउँछन्।

सिस्टर ह्वाइटको अन्तिम सन्दर्भले बेलशस्सर नबूकदनेसरद्वारा प्रतिरूपित भएको कुरा पहिचान गराउँछ, तर अझ विशेष रूपमा उहाँले तिनीहरूको पारस्परिक न्यायमाथि जोड दिनुभयो, र दुवै न्यायलाई लेवीव्यवस्था छब्बीसका “सात समय” को प्रतीकका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। पवित्रशास्त्रले लेवीव्यवस्था छब्बीसका “सात समय” लाई जनाउन केही पदहरू प्रयोग गर्दछ। यर्मियाले यसलाई परमेश्वरको क्रोधका रूपमा प्रस्तुत गर्दछ।

आफ्नो क्रोधमा परमप्रभुले कसरी सियोनकी छोरीलाई बादलले ढाकिदिनुभएको छ, र इस्राएलको शोभालाई स्वर्गबाट पृथ्वीमा फ्याँकिदिनुभएको छ, अनि आफ्नो क्रोधको दिनमा आफ्ना पाउदानलाई स्मरण गर्नुभएन! परमप्रभुले याकूबका सबै निवासस्थानहरू निल्नुभएको छ, र दया गर्नुभएको छैन; उहाँले आफ्नो प्रकोपमा यहूदाकी छोरीका किल्लाहरू भत्काइदिनुभएको छ; उहाँले तिनलाई जमिनमै झार्नुभएको छ; उहाँले राज्य र त्यसका प्रधानहरूलाई अपवित्र तुल्याउनुभएको छ। उहाँले आफ्नो प्रचण्ड क्रोधमा इस्राएलको सारा सिङ्ग काटिदिनुभएको छ; शत्रुको सामुन्नेबाट उहाँले आफ्नो दाहिने हात फिर्ता तान्नुभएको छ, र याकूबको विरुद्धमा चारैतिर भस्म पार्ने ज्वलन्त आगोझैँ दन्किनुभएको छ। उहाँले शत्रुले झैँ आफ्नो धनु तान्नुभएको छ; विरोधीझैँ उहाँ आफ्नो दाहिने हात लिएर उभिनुभएको छ, र सियोनकी छोरीको पालमा आँखालाई प्रिय लाग्ने सबैलाई मार्नुभएको छ; उहाँले आफ्नो प्रकोप आगोझैँ खन्याउनुभएको छ। परमप्रभु शत्रुजस्तै हुनुभएको छ; उहाँले इस्राएललाई निल्नुभएको छ, उहाँले त्यसका सबै राजमहलहरू निल्नुभएको छ; उहाँले त्यसका किल्लाहरू नष्ट पार्नुभएको छ, र यहूदाकी छोरीमा शोक र विलाप बढाउनुभएको छ। अनि उहाँले आफ्नो वासस्थानलाई बगैँचाको झुप्रोझैँ बलपूर्वक हटाइदिनुभएको छ; उहाँले सभाका स्थानहरू नष्ट पार्नुभएको छ; परमप्रभुले सियोनमा पर्वहरू र विश्रामदिनहरू बिसाइदिनुभएको छ, र आफ्नो क्रोधको रिसमा राजा र पूजाहारीलाई तुच्छ ठान्नुभएको छ। परमप्रभुले आफ्नो वेदी त्यागिदिनुभएको छ, उहाँले आफ्नो पवित्रस्थानलाई घृणा गर्नुभएको छ, उहाँले त्यसका राजमहलहरूको पर्खाल शत्रुको हातमा सुम्पिदिनुभएको छ; तिनीहरूले परमप्रभुको भवनमा चाडको दिनमा झैँ कोलाहल गरेका छन्। परमप्रभुले सियोनकी छोरीको पर्खाल नष्ट गर्ने अभिप्राय गर्नुभएको छ; उहाँले नाप्रे डोरी तान्नुभएको छ, विनाश गर्नबाट आफ्नो हात फिर्ता लिनुभएको छैन; यसकारण उहाँले प्राचीर र पर्खाललाई विलाप गराउनुभएको छ; ती दुवै सँगसँगै क्षीण भएका छन्। विलापगीत २:१-८।

परमप्रभुको क्रोधलाई “उहाँका क्रोधको प्रकोप” को रूपमा चित्रित गरिएको छ, र उहाँको क्रोध इस्राएलको उत्तरी राज्य र दक्षिणी राज्य दुवैमाथि पूरा भयो। यही कारणले दानिएलको पुस्तकले “पहिलो” र “अन्तिम” प्रकोपको पहिचान गर्दछ। यर्मियाले एउटा “डोरी” को उल्लेख गर्छन्, जसलाई परमप्रभुले आफ्ना चुनिएका जनहरूमाथि क्रोध प्रकट गर्नुहुँदा “तान्नुभएको” थियो। त्यस डोरीको उल्लेख दोस्रो राजाहरूमा पनि गरिएको छ।

अनि परमप्रभुले आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरूबाट यसो भन्नुभयो, “यहूदाका राजा मनश्शेले यी घृणित कामहरू गरेको छ, र उसभन्दा अधिका एमोरीहरूले गरेका सबै कामहरूभन्दा पनि बढी दुष्टता गरेको छ, र आफ्ना मूर्तिहरूद्वारा यहूदालाई पनि पाप गराएको छ; यसकारण इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, हेर, म यरूशलेम र यहूदामाथि यस्तो विपत्ति ल्याउँदैछु कि जसले यसको समाचार सुन्छ, उसका दुवै कान झनझनाउनेछन्। अनि म यरूशलेममाथि सामरियाको नाप्रे डोरी र आहाबको घरानाको साहुल तान्नेछु; र जसरी मानिसले थाल पुछेर पुछिसकेपछि त्यसलाई उल्ट्याउँछ, त्यसरी नै म यरूशलेमलाई पुछेर उल्ट्याउनेछु। अनि म मेरो उत्तराधिकारको बाँकी अंशलाई त्याग्नेछु, र तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूको हातमा सुम्पिदिनेछु; र तिनीहरू आफ्ना सबै शत्रुहरूका लागि लुट र सिकार हुनेछन्।” २ राजा २१:१०-१४।

परमेश्वरको क्रोधको “नाप्रे डोरी”, जो मोशाको “सात पल्ट” हो, पहिले उत्तरी राज्यमाथि (आहाबको घरानामाथि) तानियो, र त्यसपछि यहूदामाथि। लेवीव्यवस्था अध्याय छब्बीसबाट व्युत्पन्न “सात पल्ट” का लागि अर्को बाइबलीय पद “तितरबितर” हो।

तब म पनि क्रोधमा तिमीहरूको विरुद्धमा चल्नेछु; र म, म नै, तिमीहरूलाई तिमीहरूका पापहरूका निम्ति सात गुणा दण्ड दिनेछु। अनि तिमीहरूले आफ्ना छोराहरूको मासु खानेछौ, र आफ्नी छोरीहरूको मासु पनि खानेछौ। अनि म तिमीहरूका उच्चस्थानहरू नाश पार्नेछु, तिमीहरूका मूर्तिहरू काटेर ढालिदिनेछु, र तिमीहरूका लाशहरू तिमीहरूका निर्जीव मूर्तिहरूका लाशहरूमाथि फ्याँकिदिनेछु, र मेरो प्राणले तिमीहरूलाई घृणा गर्नेछ। अनि म तिमीहरूका सहरहरू उजाड पार्नेछु, र तिमीहरूका पवित्रस्थानहरूलाई सुनसान तुल्याउनेछु, र म तिमीहरूका सुगन्धित धूपहरूको बासना ग्रहण गर्नेछैनँ। अनि म देशलाई उजाड बनाइदिनेछु; र त्यसमा बसोबास गर्ने तिमीहरूका शत्रुहरू त्यसलाई देखेर छक्क पर्नेछन्। अनि म तिमीहरूलाई अन्यजातिहरूका बीचमा छरपष्ट पारिदिनेछु, र तिमीहरूको पछि तरवार खिचेर लाग्नेछु; र तिमीहरूको देश उजाड हुनेछ, र तिमीहरूका सहरहरू

सुनसान हुनेछन्। तब, जबसम्म त्यो देश उजाड परिरहन्छ र तिमीहरू आफ्ना शत्रुहरूको देशमा रहन्छौ, तब देशले आफ्ना विश्रामदिनहरूको आनन्द लिनेछ; त्यही बेला देशले विश्राम गर्नेछ, र आफ्ना विश्रामदिनहरूको आनन्द लिनेछ। जबसम्म त्यो उजाड परिरहन्छ, तबसम्म त्यसले विश्राम पाउनेछ; किनकि जब तिमीहरू त्यसमा बस्थ्यौ, तिमीहरूका विश्रामदिनहरूमा त्यसले विश्राम पाएको थिएन। लेवीव्यवस्था 26:28-35।

अन्यजातिहरूका बीचमा तितरबितर पारिनु भन्ने कुरा दानियलका लागि त्यस बेला पूरा भयो, जब यहोयाकीमको बन्धुवाइको समयमा उनी दासका रूपमा बाबेलमा लगिए। त्यसपछि, जब दानियल “शत्रुहरूको देश” मा थिए, तब देशले विश्राम पायो र “आफ्ना शत्रुहरू” भोग गयो। दोस्रो इतिहासले हामीलाई बताउँछ कि त्यो समयावधि यर्मियाका सत्तरी वर्षहरू थियो, जसलाई दानियलले नवौँ अध्यायमा आएर चिने।

तरवारबाट बचेर निस्केकाहरूलाई उसले बाबेलमा लगेर गयो; र तिनीहरू पारसको राज्यको शासनकाल आरम्भ नहुञ्जेलसम्म उस र उसका छोराहरूका दास भए; ताकि यर्मियाको मुखद्वारा बोलिएको परमप्रभुको वचन पूरा होस्, जबसम्म देशले आफ्ना विश्रामदिनहरू भोगेन; किनकि जति समयसम्म त्यो उजाड अवस्थामा रह्यो, त्यति नै समय त्यसले विश्राम मानिरह्यो, सत्तरी वर्ष पूरा गर्नलाई। अब पारसका राजा कूरसको पहिलो वर्षमा, यर्मियाको मुखद्वारा बोलिएको परमप्रभुको वचन पूरा होस् भनी, परमप्रभुले पारसका राजा कूरसको आत्मालाई उद्वेलित गर्नुभयो, र उनले आफ्नो सारा राज्यभरि एक घोषणा गराए, र त्यसलाई लिखित रूपमा पनि जारी गरे, यसो भन्दै, पारसका राजा कूरस यसो भन्छन्: स्वर्गका परमेश्वर परमप्रभुले पृथ्वीका सबै राज्यहरू मलाई दिनुभएको छ; र उहाँले मलाई यहूदामा रहेको यरूशलेममा उहाँका लागि एउटा भवन निर्माण गर्न आज्ञा गर्नुभएको छ। उहाँका सबै जनहरूमध्ये तिमीहरूमा को छ? परमप्रभु उसका परमेश्वर उससँग रहून्, र ऊ माथि जाओस्। २ इतिहास ३६:२०-२३।

“छरपष्ट पार्नु” भन्ने पद “सात समय” को एक प्रतीक हो। जनावरझैं जीवन बिताएको “सात समय” सम्बन्धी नबूकदनेसरको न्यायले, भित्तामा लेखिएका रहस्यमय शब्दहरू “मेने, मेने, तेकेल उफार्सिन” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएझैं, बेलशज्जरको न्यायको पूर्वछाया प्रस्तुत गर्‍यो। बेलशज्जरको न्याय त्यही हातको लेखाइद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, जुन दुई हजार पाँच सय बीससँग समतुल्य थियो—त्यही दिनहरूको संख्या जति नबूकदनेसर जनावरझैं बाँचेको थियो, र त्यही वर्षहरूको संख्या जसलाई लेवीय व्यवस्था अध्याय छब्बीसको “सात समय” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

नबूकदनेसरको न्यायले पूर्वछायांकित गरेको बेलशज्जरको न्यायलाई “सात समय”द्वारा प्रतीकात्मक रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो, र ती दुवै न्यायहरूले “बाबेलको पतन”लाई प्रतिनिधित्व गरे, जुन दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रतीक हो। बाबेलको पहिलो पतन निम्नोदको धरहरा ढालिएको बेला भएको थियो।

सम्पूर्ण पृथ्वीमा एउटै भाषा र एउटै बोली थियो। अनि यस्तो भयो कि, जब तिनीहरू पूर्वबाट यात्रा गर्दै आए, तब तिनीहरूले शिनार देशमा एउटा समथर मैदान भेट्टाए; र त्यहीं बसोबास गरे। अनि तिनीहरूले एक-अर्कालाई भने, आओ, हामी ङँटा बनाऔँ, र तिनलाई राम्ररी पकाऔँ। अनि तिनीहरूसँग ढुङ्गाको सट्टा ङँटा थियो, र गारोको सट्टा डामर थियो। अनि तिनीहरूले भने, आओ, हामी आफ्ना लागि एउटा सहर र एउटा धरहरा बनाऔँ, जसको टुप्पो स्वर्गतिर पुगोस्; र हामी आफ्ना लागि एउटा नाउँ कमाऔँ, नत्रता हामी सम्पूर्ण पृथ्वीको सतहमाथि तितरबितर हुनेछौँ। तब परमप्रभु त्यो सहर र धरहरा हेर्न तल आउनुभयो, जुन मानिसका सन्तानहरूले बनाइरहेका थिए। अनि परमप्रभुले भन्नुभयो, हेर, मानिसहरू एउटै छन्, र तिनीहरू सबैको एउटै भाषा छ; अनि तिनीहरूले यही काम आरम्भ गरेका छन्; र अब तिनीहरूले गर्न कल्पना गरेको कुनै पनि कुरा तिनीहरूबाट रोकिइनेछैन। आओ, हामी तल जाऔँ, र त्यहाँ तिनीहरूको भाषा अलमल्याऔँ, ताकि तिनीहरूले एक-अर्काको बोली नबुझून्। यसरी परमप्रभुले तिनीहरूलाई त्यहाँबाट सम्पूर्ण पृथ्वीको सतहमाथि तितरबितर पार्नुभयो: र तिनीहरूले सहर बनाउन छोडिदिए। उत्पत्ति 11:1-8।

बाबेलको न्यायमा, जुन निम्नोदको न्याय थियो, परमप्रभुले निम्नोदका विद्रोहीहरूलाई “सारा पृथ्वीको सतहभरि” “तितरबितर पार्नुभयो।” निम्नोद र उसका सहकारीहरूलाई थाहा थियो कि तिनीहरूको विद्रोहले तिनीहरूलाई

तितरबितर पारिनेछ, किनकि तिनीहरूले भनेका थिए कि धरहरा र सहर निर्माण गर्नुको प्रेरणा “हाम्रा लागि एउटा नाम कमाउन, नत्रता हामी सारा पृथ्वीको सतहभरि तितरबितर हुनेछौं” भन्ने थियो।

भविष्यवाणीको भाषामा “नाम” चरित्रको प्रतीक हो। निम्रोद र उसका सहकर्मीहरूले स्थापना गरेको चरित्र तिनीहरूका कामहरूद्वारा प्रकट हुन्छ, किनकि फलद्वारा नै चरित्र चिनिनेछ। निम्रोदको विद्रोहको फल, र यसकारण उसको चरित्रको प्रतीक, धरहरा र सहरको निर्माण थियो। “धरहरा” चर्चको प्रतीक हो, र “सहर” राज्यको प्रतीक हो। निम्रोदका विद्रोहीहरूको नाम, जसले तिनीहरूको चरित्रलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, चर्च र राज्यको संयोजन थियो, जसलाई प्रतीकात्मक रूपमा पशुको प्रतिमाको रूपमा पनि प्रस्तुत गरिएको छ।

बाबेलको पतनलाई चिनाउने उक्त अंशमा “लौ” भन्ने अभिव्यक्ति तीन पटक दोहोरिएको छ। तेस्रो पटक त्यो तब प्रकट हुन्छ जब परमेश्वरले तिनीहरूको भाषा अन्योल पार्ने र तिनीहरूलाई चारैतिर तितरबितर पार्ने न्याय ल्याउनुहुन्छ। पहिलो “लौ” दोस्रो “लौ” का लागि तयारी थियो, जब तिनीहरूले आफ्नो शहर र धरहरा निर्माण गरे। “लौ” भन्ने दोस्रो अभिव्यक्तिको इतिहासकालमा तिनीहरूले आफ्नो काम पूरा गरिसकेपछि, परमेश्वर तिनीहरूको विद्रोहलाई प्रत्यक्ष हेर्न तल ओर्लनुभयो। तेस्रो “लौ” न्याय थियो, र दोस्रो “लौ” दृश्य परीक्षण थियो। पहिलो “लौ” ले तिनीहरूको पहिलो असफलतालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र भविष्यवाणीय रूपमा “लौ” तीन पटक व्यक्त हुनु अनन्त सुसमाचारको त्रि-चरणीय परीक्षण प्रक्रियालाई चिनाउँछ। निम्रोदको विद्रोह र पतनको साक्ष्यमा अझ धेरै जानकारी छ, तर हामी केवल यति मात्र देखाइरहेका छौं कि बाबेल (बाबिलोन) पहिलो पटक पतित हुँदा, “तितरबितर पारिने” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको “सात पटक” को प्रतीकलाई चिनाइन्छ। निम्रोदको न्याय तितरबितर पारिनु द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, नबूकदनेसरको “सात पटक” द्वारा, र बेलशज्जरको “दुई हजार पाँच सय बीस” द्वारा।

अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षरले यो पहिचान गराउँछ कि चार र पाँच अध्यायद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यवाणीको रेखा दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश तथा मध्यरातको पुकारको पछिल्लो वर्षाको सन्देश हो। यो रेखा नबूकदनेसरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको बाबेलको पतनबाट सुरु हुन्छ, जसले 1798 लाई चिन्हित गर्दछ, जुन समय आत्मिक बाबेल (पापसत्ता) पहिलो पटक पतन भयो। त्यसपछि रेखाको अन्त्यमा बेलशस्सरको बाबेल पतन हुन्छ, जसले आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी सङ्कटबाट सुरु हुने आत्मिक बाबेलको (फेरि पापसत्ताकै) क्रमिक पतनको आरम्भलाई चिन्हित गर्दछ। रेखाको सुरुवातमा बाबेलको पतनका दुई साक्षीहरू छन्, र अन्त्यमा पनि दुई साक्षीहरू छन्। भविष्यवाणीसम्बन्धी तर्कले महान् आदि र अन्तको हस्ताक्षरलाई चिन्छ, र साथसाथै दानिएल अध्याय चार र पाँचद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको रेखाभित्र बाबेलको पतनको विषय चार साक्षीहरूद्वारा साक्ष्य दिइएको देख्छ।

अन्तिम दिनहरूसँग समन्वय गर्दा नबूकदनेसर र बेलशज्जरको प्रतिरूप र प्रतिरूपित सम्बन्धमा, हामी पृथ्वीको जनावरलाई त्यसको थुमाजस्तो अवस्थामा नबूकदनेसरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको देख्छौं, र त्यसपछि, जब त्यसले अजिङ्गरझैँ बोल्छ, हामी बेलशज्जरलाई देख्छौं। हामी भविष्यवाणीसम्बन्धी सम्बन्धमा, संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधानद्वारा अगुवाइ गरिने रिपब्लिकन सीडलाई नबूकदनेसरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको, र संविधानको उल्टाइलाई बेलशज्जरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको देख्छौं। हामी नबूकदनेसरलाई एक बुद्धिमती कुँवारीको रूपमा र बेलशज्जरलाई एक मूर्ख कुँवारीको रूपमा पनि देख्नेछौं।

हामी अर्को लेखमा दानियलको चौथो र पाँचौँ अध्यायबारे आफ्नो विचारलाई निरन्तरता दिनेछौं।

“बेलशस्सरलाई परमेश्वरको इच्छा जान्न र पालन गर्नका लागि धेरै अवसरहरू दिइएका थिए। उनले आफ्ना हजुरबा नबूकदनेसरलाई मानिसहरूको समाजबाट बहिष्कृत गरिएको देखेका थिए। उनले त्यही बुद्धि, जसमा त्यो घमण्डी सम्राटले गर्व गर्थ्यो, त्यसलाई दिने परमेश्वरद्वारा खोसिएको देखेका थिए। उनले राजालाई आफ्नो राज्यबाट निकाला गरिएको र मैदानका जनावरहरूको संगतिमा पारिएको देखेका थिए। तर बेलशस्सरको मनोरञ्जनप्रेम र आत्म-महिमाको लालसाले ती पाठहरूलाई मेटाइदियो, जुन उनले कहिल्यै बिर्सनु हुँदैनथ्यो; र उनले त्यस्तै पापहरू गरे, जसले नबूकदनेसरमाथि प्रख्यात न्यायहरू ल्याएका थिए। उसले अनुग्रहपूर्वक प्रदान गरिएका अवसरहरूलाई व्यर्थ गुमायो, सत्यसँग परिचित हुनका लागि आफ्नो पहुँचभित्र रहेका अवसरहरूको

उपयोग गर्न बेवास्ता गर्दै। ‘उद्धार पाउन म के गरूँ?’—यो प्रश्न, जसलाई त्यस महान् तर मूर्ख राजाले उदासीनतापूर्वक टारिदियो।”

“आजको अविवेकी, उतावला युवावस्थाको यही खतरा हो। जसरी परमेश्वरको हातले बेलशस्सरलाई जगायो, त्यसरी नै पापीलाई पनि जगाउनेछ, तर धेरैका लागि पश्चात्ताप गर्न अत्यन्तै ढिलो भइसकेको हुनेछ।

“बाबेलका शासकसँग धनसम्पत्ति र मान-सम्मान थियो, र आफ्नो घमण्डपूर्ण आत्म-विलासमा उसले आफूलाई स्वर्ग र पृथ्वीका परमेश्वरको विरुद्धमा उचालेको थियो। उसले आफ्नै बाहुबलमा भरोसा गरेको थियो, र कसैले पनि ‘तिमीले यो किन गरिरहेछौ?’ भनेर भन्न साहस गर्नेछ भन्ने उसले ठानेको थिएन। तर जब रहस्यमय हातले उसको दरबारको भित्तामा अक्षरहरू लेख्यो, तब बेलशस्सर भयभित भयो र मौन बनाइयो। एकै क्षणमा ऊ पूर्णतः आफ्नो शक्तिबाट वञ्चित भयो र एउटा बालकझैँ नम्र तुल्याइयो। उसले बुझेको थियो कि ऊ बेलशस्सरभन्दा महान् एक जनाको अधीनमा दया-अनुकम्पामा परेको छ। उसले पवित्र वस्तुहरूको उपहास गरिरहेको थियो। अब उसको विवेक जागृत भयो। उसले बुझेको थियो कि परमेश्वरको इच्छा जान्ने र पालन गर्ने विशेषाधिकार उसलाई प्राप्त भएको थियो। उसको हजुरबुबाको इतिहास उसको सामु भित्तामा लेखिएका अक्षरहरूजत्तिकै स्पष्ट रूपमा उभिएको थियो।” Bible Echo, April 25, 1898.